

Číslo jednací: 61To 301/2012 -

U s n e s e n í

Městský soud v Praze v neveřejném zasedání konaném dne 14.11.2012 projednal odvolání **obvodní státní zástupkyně pro Prahu 5, obžalovaného JUDr. Víta Bárty**, nar. 5.12.1973, **Mgr. Jaroslava Škárky**, nar. 24.11.1970 a **zmocněnce poškozené Kristýny Kočí**, nar. 20.1.1985, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 13.4.2012, sp.zn. 3 T 8/2012, a rozhodl t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. a), b), d) tr.ř. se **napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu** a podle § 259 odst. 1 tr.ř. se **věc vrací soudu I. stupně, aby ji znovu rozhodl.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem obvodního soudu byl obžalovaný JUDr. Vít Bárta uznán vinným zločinem podplácení podle § 332 odst. 1, 2 písm. b) tr.zákoníku účinného ke dni 29.3.2011 (dále jen trestního zákoníku), za což mu podle § 332 odst. 2 tr.zákoníku byl uložen trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr.zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 30 měsíců. Podle § 70 odst.1 písm. a) tr.zákoníku mu dále byl uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, konkrétně částky 665.000,- Kč uložené na účtu Obvodního soudu pro Prahu 5. Obžalovaný Mgr. Jaroslav Škárka byl uznán vinným přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr.zákoníku a podle § 209 odst. 3 tr.zákoníku byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b) tr.zákoníku zařazen do věznice s dozorem. Podle § 73 odst. 1 tr.zákoníku mu byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce poslance Poslanecké sněmovny parlamentu ČR na dobu 10 roků. Podle § 229 odst. 1 tr.ř. byla poškozená Kristýna Kočí, nar. 20.1.1985, odkázána se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občansko - právních.

Podle skutkových zjištění napadeného rozsudku spáchali obžalovaní uvedené trestné činy tak, že

I. obž. JUDr. Vít Bárta

poté, co dne 04.02.2011 na jednání poslaneckého klubu politické strany Věci veřejné, jejímž poslancem, ministrem a čelným představitelem tehdy byl, v rámci diskuse, při níž někteří poslanci kritizovali dopady účinné novely zákona o daních z příjmu, již došlo ke zdanění poslaneckých náhrad a tedy k faktickému podstatnému snížení příjmu poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, nabídl při vědomí svých mimořádně dobrých majetkových poměrů celému poslaneckému klubu, že bude poslancům v případě finančních problémů individuálně k dispozici, čímž mínil, že je poslancům připraven poskytnout výhodnou půjčku či jinou formu pomoci, spočívající zejména v případném zajištění zakázek v rámci jiné výdělečné činnosti provozované poslanci, přičemž jeho nabídka byla motivována přinejmenším z podstatné části obavou z negativní mediální odezvy, jež by politickou stranu Věci veřejné postihla v případě znovuotevření debaty o výši poslaneckých příjmů a v případě snahy o opětovnou změnu zákona ze strany poslanců této politické strany, čemuž se svou nabídkou snažil zabránit,

1) dne 29.03.2011 přibližně v 16.15 hod., v restauraci Austria, Štefánikova 18/25, Praha 5, poskytl bez vyhotovení písemné smlouvy poslankyni strany Věci veřejné Kristýně Kočí, nar. 20.01.1985, na základě její předchozí žádosti bezúročnou půjčku ve výši 500.000 Kč v hotovosti, kterou jí předal v obálce, s tím, že dle jejich ústní dohody jedinou sjednanou podmínkou půjčky byla lhůta splatnosti 1 roku,

2) dne 29.03.2011 přibližně v době od 19.30 hod. do 19.45 hod. ve svém bytě na adrese Kosárkovo nábřeží 127/1, Praha 1, poskytl bez vyhotovení písemné smlouvy poslanci strany Věci veřejné, spoluobžalovanému Mgr. Jaroslavu Škárkovi, na základě jeho předchozí žádosti bezúročnou půjčku ve výši 170.000 Kč v hotovosti, kterou mu předal v obálce, s tím, že dle jejich ústní dohody jedinou sjednanou podmínkou půjčky byla lhůta splatnosti 1 roku,

přičemž v obou případech jej poslanci požádali o půjčku s odkazem na jeho předchozí nabídku vyslovenou na poslaneckém klubu strany Věci veřejné,

a obě takto poskytnuté půjčky představovaly pro jejich příjemce majetkové obohacení spočívající v absenci povinnosti hradit úroky, jež by jim vznikla, pakliže by smlouvu o úvěru uzavřeli za podmínek obvyklých v obchodním styku, a další zvýhodnění spočívající